

המקומון - העדכון היומי לרשויות המקומיות

מתי תשולם תוספת פיצול לעובדי חינוך, נוער וחברה?

עע (ארצי) 32270-11-20 איילה שילוני - עיריית ירושלים

לאחרונה נדרש בית הדין הארצי לעבודה לדון בחוקית הפחתת תוספת פיצול לעובדת בעיריית ירושלים, אשר תפקידה שונה ממדריכת חבורות רחוב לרכוז מניעת שימוש בסמים.

באותו מקרה טענה העירייה כי התוספת הופחתה לאור העובדה שהעבודה כרוזת הינה עבודה בתפקיד ניהולי ולכן אין במסגרתו זכאות לתוספת פיצול. זאת לפי סעיף ח' להסכם הקיבוצי המיוחד לעובדי חינוך, נוער וחברה (החינוך המשלים) מיום 14.9.87 (להלן: ההסכם הקיבוצי) הקובע כי "מדריכים ועובדי קידום נוער שאינם מועסקים בתפקידי ניהול פיקוח וכו' העובדים ביום עבודה מפוצל, יהיו זכאים לפיצוי עבור עבודה בפיצול בתנאי שעבודה זו היא בהתאם לקריטריונים המזכים את עובדי הדירוג האחד בפיצוי זה".

העובדת טענה מאידך, כי תפקידה לא השתנה בפועל, כי לא היו לה כפיפים וכי עבודתה לא נכנסת תחת ההגדרה תפקיד ניהולי.

בית הדין האזורי דחה טענה זו וקבע כי יש לראות במערערת כמי שמבצעת תפקיד "ניהולי או פיקוחי" כלשון סעיף ח' להסכם הקיבוצי. בית הדין נימק זאת בהתרשמותו לפיה קיים הבדל בין תפקיד ה"מדריכה" לתפקיד ה"רכוז" מעצם הודאת המערערת כי קיבלה על עצמה תחומי אחריות נוספים, ובהתאם זכתה לתוספות כספיות. משכך נקבע על ידי בית הדין האזורי כי "לא ניתן לקבל את טענתה כי מדובר בעבודה זהה או שעניין הרכוז הינו שולי לעבודה האמיתית כמדריכת חבורות רחוב". על החלטה זו הגישה העובדת את הערעור דנן.

לפני קבלת החלטתו ביקש בית הדין הארצי את התייחסות הגורמים הרלוונטיים לסוגייה. המרכז לשלטון מקומי הגיש עמדה מטעמו, במסגרתה הפנה להוראות סעיף ח' להסכם הקיבוצי וטען כי בצדק קבע בית הדין שמדריכים ועובדי קידום נוער המועסקים בתפקידי ניהול ופיקוח אינם זכאים לתוספת פיצול. עוד הפנה לסיפת הסעיף המפנה לקריטריונים החלים על הדירוג המנהלי, וטען כי אחד התנאים לקבלת תוספת פיצול ביחס לדירוג זה לפי חוקת העבודה הוא שבוע עבודה בן 42 שעות.

בית הדין הארצי קיבל את הערעור תוך שקבע כי לא הוכח – עובדתית – שהתפקיד של העובדת כרוזת היה שונה מתפקידה כמדריכה או שהוא היה תפקיד ניהולי בפועל – שכן לא היו לעובדת כפיפים ולא נטען כי היא נדרשה לעבודה ניהולית בהיבט כלשהו. על כן קבע בית הדין הארצי כי לא מדובר בתפקיד ניהולי השולל את התוספת על פי ההסכם הקיבוצי.

בית הדין לא התייחס לטענה העירייה, לפיה העובדת לא הוכיחה כי אכן עבדה יום עבודה מפוצל היות וטענה זו הועלתה בשלב מאוחר בדיון והינה בגדר הרחבת חזית. לעניין זה ציין בית הדין כי אין בהעדר קבלת הטענה כדי להעיד שאין צורך בדיווח בפועל (ר' מסגרת משמאל) שכן הסיבה לכך שטענה זו לא נבחנה הינה כי נטענה בשלב מאוחר ובדיעבד.

מטעמים דומים לא התייחס בית הדין גם לטענה שהועלתה לראשונה בערעור על ידי מרכז השלטון המקומי, ביחס למספר שעות העבודה השבועיות המהווה לשיטתו תנאי לקבלת התוספת.

נדגיש כי
אי-הדיון
בטענה נובע
מאי
העלאת
הטענה
במועד על
ידי
העירייה,
ואין ללמוד
מכך כי
במקרים
אחרים אין
צורך
בביצוע
עבודה
בפועל
בפיצול
ובדיווח על
כך בהתאם
לכללים
הנוהגים".